

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 937/2025
11.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Гордане Којић, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милоша Мишљена и др., због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Мишљена, адвоката Милорада Константиновића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 19/21 од 12.12.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 912/24 од 28.11.2024. године, у седници већа одржаној дана 11.09.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Мишљена, адвоката Милорада Константиновића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 19/21 од 12.12.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 912/24 од 28.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 19/21 од 12.12.2023. године окривљени Игор Вревић, Александар Николић, Милош Мишљен и АА, у ставу I, оглашени су кривим због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, као и да су сваки за себе извршили кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, па је окривљенима Игору Вревићу, Александру Николићу и Милошу Мишљену суд најпре утврдио појединачне казне затвора за свако кривично дело посебно и то казне затвора у трајању од по 10 (десет) месеци за кривично дело из члана 344. став 2 у вези става 1. Кривичног законика и казне затвора у трајању од по 2 (две) године и 4 (четири) месеца за кривично дело из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, па је даљом применом одредбе члана 60. Кривичног законика, а у односу на окривљеног АА и применом члана 56. и 57. Кривичног законика, окривљене Игора Вревића, Александра Николића и Милоша Мишљена осудио на јединствене казне затвора у трајању од по 3 (три) године, а окривљеног АА на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у које казне им се применом члана 63. Кривичног законика, има урачунати време проведено у притвору и на мери забране напуштања стана, како је то ближе одређено у изреци пресуде. Према

окривљенима Игору Вревићу, Александру Николићу, Милошу Мишљену и АА, на основу одредбе члана 87. у вези члана 348. став 6. Кривичног законика, изречене су мере безбедности одузимање предмета, детаљно наведених и описаних у изреци пресуде и обавезани су окривљени да суду на име паушала плате износ од по 20.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, као и трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини бити одлучено посебним решењем.

Другим ставом изреке наведене пресуде окривљени Игор Вревић, Александар Николић и Милош Мишљен, на основу одредбе члана 423. тачка 1) ЗКП у вези члана 19. Кривичног законика ослобођени су од оптужбе да су извршили кривично дело тешко убиство у саизвршилаштву из члана 114. став 1. тачка 3) у вези члана 33. Кривичног законика и одлучено је да у односу на ово кривично дело, трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, док су оштећени ГГ, ДД и ЂЂ ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 912/24 од 28.11.2024. године одбијене су као неосноване жалба јавног тужиоца ВЈТ у Београду и жалбе бранилаца окривљених Александра Николића, Милоша Мишљена и АА и пресуда Вишег суда у Београду К 19/21 од 12.12.2023. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Милоша Мишљена, адвокат Милорад Константиновић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1. и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде, у осуђујућем делу и предмет врати на поновно одлучивање, с тим да се поступак одржи пред измењеним већем.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног Милоша Мишљена, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Мишљена, је неоснован.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац побија нижестепене пресуде због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са образложењем да у радњама окривљеног Милоша Мишљена не стоје елементи кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, за које је, поред осталог, оглашен кривим. По наводима браниоца из чињеничног описа кривичног дела не произилази да је у конкретном случају дошло до значајнијег узнемирења грађана и тежег ремећења јавног реда и мира, а поред тога не конкретизује се којом радњом и на који начин је теже ремећен јавни ред и мир и којим грађанима је било угрожено спокојство и да ли се ради о значајнијој мери и самим тим да ли се ради о тежем ремећењу јавног реда и мира. Наиме, према наводима браниоца до критичног догађаја је дошло у вечерњим часовима, на улици на којој није било грађана па сама чињеница

да се инцидент одиграо на јавном месту није довољна за постојање тежег нарушавања јавног реда и мира. Како догађају нису присуствовали грађани, већ само сведок ББ, девојка оштећеног ВВ, а заштитни објект овог кривичног дела су грађани, односно шири круг лица који у себи не обухвата непосредни објект извршења кривичног дела тј. оштећено лице, то у овом случају нису остварена законска обележја предметног кривичног дела.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се по оцени Врховног суда не могу прихватити као основани.

Одредбом члана 344. став 1. Кривичног законика, прописано је да кривично дело насилничко понашање чини онај ко grubим вређањем или злостављањем другог, вршењем насиља према другом, изазивањем туче или дрским или безобзирним понашањем значајније угрожава спокојство грађана или теже ремети јавни ред и мир, док је ставом 2. прописано да уколико је дело из става 1. извршено у групи или је при извршењу дела неком лицу нанесена лака телесна повреда или је дошло до тешког понижавања грађана, учинилац ће се казнити затвором од 6 месеци до 5 година.

Из законског описа бића кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. Кривичног законика, произлази да су битна обележја овог кривичног дела – радња извршења која се може састојати у предузимању неке од алтернативно предвиђених делатности: grubом вређању, злостављању другог, вршењу насиља према другом, изазивању туче, дрском или безобзирном понашању и последица која се може састојати или у значајнијем угрожавању спокојства грађана или тежем ремећењу јавног реда и мира. Квалификовани облик овог кривичног дела из става 2. истог члана, постоји када је основни облик кривичног дела из члана 344. став 1. извршен у групи и уколико је при извршењу основног облика дела из става 1. члана 344. Кривичног законика, неком лицу нанесена лака телесна повреда или је дошло до тешког понижавања грађана. Кривично дело насилничко понашање из члана 344. Кривичног законика спада у тзв. последична кривична дела код којих се сматра да је кривично дело довршено када су остварена оба елемента кривичног дела и радња извршења и последица кривичног дела, дакле, кривично дело насилничко понашање из члана 344. Кривичног законика је свршено тек када је неком од законом наведених радњи извршења значајније угрожено спокојство грађана или је теже ремећен јавни ред и мир.

У конкретном случају, побијаном правноснажном пресудом окривљени Милош Мишљен је оглашен кривим да је 23.06.2020. године, увече у месту означеном у чињеничном опису дела у изреци пресуде, у групи са још два лица, у стању урачунљивости, вршењем насиља према другом значајније угрожавао спокојство грађана и теже реметио јавни ред и мир и при извршењу дела је оштећеном ВВ нанета лака телесна повреда, на тај начин што су сачекали долазак оштећеног у близини његовог места становања, на ..., где су му након његовог изласка из аутомобила, у присуству девојке ББ, окривљени задали више удараца рукама и ногама у пределу главе и тела, услед чега је оштећени задобио лаку телесну повреду, након чега су се аутомобилима удаљили са лица места при чему су били свесни свог дела, чије су извршење хтели и били су свесни да је њихово дело забрањено.

По оцени овога суда из чињеница и околности означених у чињеничном опису дела у изреци првостепене пресуде, произлазе сва законска обележја кривичног дела

насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, за које је окривљени Милош Мишљен оглашен кривим правноснажном пресудом и то како објективна, која се тичу радње извршења, која се састоји у вршењу насиља према другом, затим последице дела које се огледа у значајнијем угрожавању спокојства грађана и тежем ремећењу јавног реда и мира, као и квалификаторне околности тежег облика кривичног дела из члана 344. став 2. – поступање у групи и наношење лаке телесне повреде оштећеном приликом извршења основног облика дела из става 1. члана 344. Кривичног законика, тако и субјективна обележја која се односе на урачунљивост и умишљај окривљеног, који је обухватао и свест о забрањености дела.

По налажењу овога суда, радње које је окривљени предузео критичном приликом, у саставу групе, на јавном месту – улици, у вечерњим часовима, када су сачекали оштећеног и након његовог изласка из аутомобила, у присуству девојке ББ, му задали више удараца рукама и ногама у пределу главе и тела, наневши му при томе описане лаке телесне повреде, представљају вршење насиља према оштећеном, а којим радњама је проузрокована забрањена последица дела – теже ремећење јавног реда и мира и значајније угрожавање спокојства грађана, која се огледа у томе што је код сведока ББ, која је била у друштву са оштећеним - лицем према коме се врши насиље, услед понашања окривљених изазван осећај узнемирености и страха, што је довело до значајнијег угрожавања њеног спокојства.

Врховни суд налази да стоје чињенице истакнуте у захтеву браниоца да се угрожавање спокојства грађана не може односити на лице према коме се насиље врши – оштећеног ББ да из чињеничног описа дела у изреци правноснажне пресуде произлази да критичном приликом на месту догађаја нису била присутна друга лица, осим окривљених, оштећеног и сведока. Међутим, како законски израз „значајније угрожава спокојство грађана“, којим је у законском опису опредељена последица предметног кривичног дела, не одређује најмањи број лица чије спокојство се угрожава насилничким понашањем, то је, по оцени овога суда, за остварење ове последице предметног кривичног дела довољно да је дошло до значајнијег угрожавања спокојства и само једног лица – грађанина, поред лица према коме се врши насиље, која последица је у конкретном случају и наступила, имајући у виду интензитет неспокојства изазваног насилничким понашањем окривљених на јавном месту.

Из изнетих разлога, Врховни суд је наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Мишљена којима се истиче да чињенични опис дела у изреци правноснажне пресуде не садржи сва законска обележја кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, односно да недостаје последица дела и да је побијаном правноснажном пресудом учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оценио као неосноване.

Врховни суд се, сходно члану 489. став 1. ЗКП, није упуштао у оцену истакнуте повреде кривичног законика из члана 439. тачка 3) ЗКП, с обзиром да иста није образложена нити произилази из садржине захтева.

Такође, Врховни суд се није упуштао ни у оцену повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, на коју се захтевом указује, будући да је иста образложена оспоравањем чињеничног стања у погледу постојања групе, као и у наводе захтева којима се указује да у погледу кривичног дела из члана 348. ст. 4. у вези ст. 1. КЗ не постоје никакви

докази, јер наведено представља повреду одредбе члана 440. ЗКП, која повреда као и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, која произилази из осталих навода захтева, не представљају дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Мишљена - адвоката Милорада Константиновића, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић